

og der er netop ydet Rejseunderstøttelse til en Embedsmand, som led af Nervøsitet. Men hvem var det? Det var Forstanderen for en Sindsøhygeanstalt, og netop i den Stilling er en Embedsmand særlig udfat for at paadrage sig Nervøsitet, saa jeg finder, at ogsaa der er Rigsdagen gaaet med til noget, som var i høj Grad anbefaleligt. Der er ogsaa ydet Rejseunderstøttelse til Videnskabsmænd. Jeg vilde dog blot her — det er derfor jeg har taget Ordet — tillade mig at udtale, at jeg ser saaledes paa det, at Rigsdagen ikke bør unddrage sig fra, naar samtlige Omstændigheder tale derfor, at vedblive at yde Rejseunderstøttelser, ogsaa i Sygdomstilfælde. Derfor venter jeg, som sagt, ikke, at man skal gaa til nogen anden Afgørelse i det foreliggende Tilfælde, end den, der nu er peget paa ved Udvalgets samlede Votum.

Wistoft: Den ærede Ordfører udtalte paa Mindretallets Begne nogle Betænkkeligheder ved Bevillingen af Udgifter til Nedsættelse af Kommissioner. Jeg er enig med det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. F. Larsen), naar han har udtalt, at den Stilling, som Mindretallet indtager navnlig over for Nedsættelsen af en Kommission til Undersøgelse af Ibebrande, ikke er besøjet. Enhver, der kender noget til Brandforsikring her i Landet, vil vide, at der foregaar et betydeligt Antal Brandstader aarlig, hvis Aarsager ikke blive opdagede. Det er et betydeligt Bærditab over hele Landet, som repræsenteres af disse Stader, hvis Aarsag ikke er opdaget. Der er enkelte Maaneder i Aaret, som man almindeligvis kalder Brandmaaneder, og noget, man kalder Terminsbrande, der foregaar til visse Tider af Aaret, altsaa Brande i betydeligt større Antal end til andre Tider. Naar man undersøger Statistikken for Brandstadetabene her i Landet, finder man, at de daarlige Aar have de fleste Brandstader. Det er et Vidnesbyrd om, at det ikke alt sammen gaar rigtig til, og det er derfor af stor Betydning, at disse Ting blive undersøgte, at der staves Oplysninger om, hvorfra Uklarheden hidrører med Hensyn til Ildens Optræden. Man ved jo, at der ingen Virkning er uden Aarsag; Aarsagen maa i de fleste Tilfælde kunne findes, men man har ikke fundet den. Naar man saa siger, at vi have vore Herredsfogeder, som kunne undersøge disse Forhold og stave Klarhed over dem, er der den Vanstielighed for Herredsfogeder i disse Forhold, at de have mindre let ved at faa dem opklarede. Efter at en saadan Ulykke er overgaaet en Mand,

og selv om der er en Mistanke, er det i Almindelighed saa, at Befolkningen ikke er for at give de Oplysninger, man i Virkeligheden er i Besiddelse af. Man vil ikke gerne i Forhør eller udsætte sig for Gævn af en Mand, der bliver greben i en Forbrydelse, og det er ofte Aarsagen til, at den ikke bliver opdaget. Den ærede Ordfører udtalte lige over for den nuværende Kommission, at der anholdes mange uskyldige. Jeg vil sige, at Kendsgerningerne udbiir, at de fleste af dem, der ere anholdte af Kommissionerne, have bekendt, og jeg er vis paa, at ærede Medlemmer her i denne Sal ere enige med mig i, at de Mænd, der bekendt sig skyldige i den Forbrydelse, ogsaa fortjene at faa deres Straf. Denne Kendsgerning staar fast, at et betydeligt Flertal af de anholdte have bekendt. Og et Vidnesbyrd om, at det er rigtigt, hvad de bekendt, er, at de have angivet, paa hvilken Maade og af hvilken Grund de have sat Ild paa. Det er min Overbevisning, at det er nødvendigt, at der bliver taget fat paa disse Ting, thi det er desværre nær ved at være saadan, at man kan høre almindeligt udtale: Ja, Skam! Der er ikke nogen Skam ved at være med til, at den Rønne brændte af, den fortjente ikke bedre, og Brandtassen kan jo betale, det har ikke stort at betyde, det bliver jo fordelt paa mange. Men den Moralitet, at det ikke skal være Synd at brænde af, naar bare ingen kommer til Skade, kan styrke mange, som gaa svanger med at bruge en Svovlstik som Redningsplanke i deres økonomiske Kriise, og det er sikkert tit. Jeg mener derfor, at man maa være Regeringen taknemmelig for, at den skrider ind for at forhindre en Tiltagen i den Retning. Det er af Betydning for vore Brandforsikringsforeninger. Derjom Præmierne ikke skulde være urimelig store, bør Befolkningen i Almindelighed beskyttes i den Retning. Thi det er tit, at en saadan Forbrydelse begaas blot for at brænde et lille Hus af, men man ved ikke, hvor stort Omfang den kan faa. Branden kan jo stundom komme til at tage flere Gaarde eller en hel By med sig, saa jeg mener, at Mindretallet har Ret i at se paa denne Sag, som det har gjort. Jeg er ogsaa vis paa, at Bekendelserne ere fremkomne i langt større Tal, end man skulde have troet. Naar man ser, at en Kommission kommer til en vis Egn, kan der i ganske kort Tid fremkomme en hel Mængde Bekendelser. Man har paa et Sted faaet en Snæs Stykker paa ganske kort Tid. Og jeg synes, det er længe nok, de Mennesker have haft Frist, naar de have gaaet i de mange Aar, uden at Folk have vidst af det.